

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. 23

IN NEDERLAND 60 Cts

LEES IN DIT NUMMER ONS GRAPPIG VERHAAL :

EEN AUTO IN DE STAD

Blz. 16 EN 17.

Jacques Coeur

IN het jaar onzes Heren 1432 waren de Fransen onderling erg verdeeld en daarenboven in een eindeloze oorlog met Engeland gewikkeld, een oorlog die de geschiedenis « De Honderdjarige » heeft genoemd.



















































Bourges. De woning van Jacques Cœur, thans gerechtshof.

Talrijke hovelingen doen beroep op zijn milde hulp.

Wat verlangt u van mij, heer van Chabannes?

Beste vriend, ik heb 25.000 dukaten nodig. Ik geef je mijn landgoed als borg.

Goed! Maar vergeet niet dat je mij reeds 50.000 dukaten schuldig bent!

Ik weet het! Ik zal je het geld terugbetalen bij mijn eerstvolgende erfenis.

De machtige positie van de schatkistmeester haalt hem natuurlijk talrijke vijanden op de hals, die jaloers zijn op zijn verdiensten.

Die man wordt onverdraaglijk...

Hij waant zich een prins van koninklijken bloede!

Alle edellieden zijn hem geld schuldig!

Dank zij al onze schuldbekentenissen heeft hij ons allen in zijn macht!

Wij zouden hem moeten uit de weg ruimen!

Enkele dagen later...

Sire, Jacques Cœur heeft belangrijke bedragen verduisterd!

Hij levert wapens aan de ongelovigen en dáármee verdient hij zoveel geld!

Als dat waar is, zal hij gestraft worden! Ik zal een onderzoek laten instellen en de getuigen laten ondervragen. Niemand staat boven de wet!

De financiele raadsheer des konings wordt aangehouden en voor de rechtbank gedaagd.

Daar je blijft loochenen, beveelt het hof je te onderwerpen aan de buitengewone ondervraging.

Wapenknecht van de ordonnantiebenden van Karel VII

Uitgeput door de folteringen, bekent Jacques Cœur al wat men hem wil doen bekennen.

Houd op! Ik zal alles ondertekenen...

Jacques Cœur wordt veroordeeld tot het betalen van een boete van 400.000 dukaten en moet in de kerker blijven tot dit bedrag helemaal betaald is.

Haakbusschutter uit de tijd van Karel VII.

Ik ben onschuldig! Ik geraak hier wel uit, en ik zal mijn onschuld bewijzen!

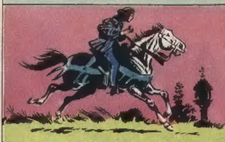
Ondertussen triomferen zijn aanklagers...

Hij zal er nooit in slagen zijn boete te betalen, dus zal hij heel z'n leven in de gevangenis moeten doorbrengen!

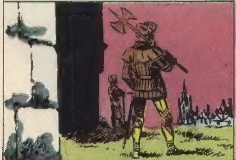
Weten jullie het nog niet? Hij is uit de gevangenis ontsnapt!

Dan heeft zijn wapenspreuk toch niet gelogen. Voor hem blijkt niets onmogelijk te zijn!













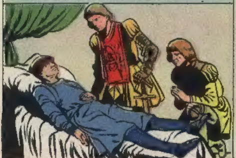

Kapitein van Turkse boogschutters.



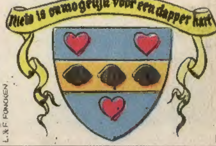





Een janitsaar.







Einde

VOLGENDE WEEK : HET 24e UUR



ONDER ONS...



EEN TELEVISIESTER IN DE DOP ?

ONZE lezer, Marc Oversteyns, van Leuven, schreef ons het volgende : « Ik heb mijn kat geleerd met een strootje melk uit een glas te zuigen en een bril op te zetten. Dit was geen grapje, hoor ! Eerst moest ik ze leren een strootje in haar mond te houden, en dan er niet op te bijten, want anders ging het strootje aan stukken. De bril (met gewone glazen, want katten zien heel goed) opzetten was niet moeilijk, die maakte ik met een elastiek vast aan haar oren. Juist lijk Yoghi, de Italiaanse televisiester, niet ? Bovendien springt mijn kat ook nog over een koord, en gaat er over. Ik denk zelf als ik mijn kat zo over de koord zie lopen : katten blijven toch goed in evenwicht ! En weet je hoe mijn kat over de koord springt ? Wel, ze neemt een aanloop en dan... hop ! Mijn kat is goed gedresseerd, wat denken jullie er van ? »

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB

JAN BILLENS, Hallestraat, 7, Sint-Laureins-Berchem (bij Halle) richt een nieuwe Kuifje's klub op die hij reeds gedoopt heeft : « De Vrolijke Rakkers ». Deze klub zal zich speciaal bezighouden met het ruilen van punten en postzegels en het organiseren van trektochtjes. De leuze van de klub luidt: « Met Kuifje voorop en vooraan ». Jongens tussen de 13 en de 15 jaar worden verzocht zich met Jan Billens in verbinding te stellen.

VADER

JONGENS houden doorgaans het meest van hun moeder, en meisjes het meest van hun vader. Dat is natuurlijk geen algemene regel, en men mag zo iets niet overdrijven, want jongens houden óók van hun vader, en zelfs veel meer dan ze dat doorgaans willen laten blijken.

Vader is de man die instaat voor orde en tucht in het huishouden. Met vader komt men dan onvermijdelijk meer in botsing dan met moeder. Heeft men een slecht rapport op school, dan vindt men bij moeder vlugger genade dan bij vader. En wanneer een jongen iets nodig heeft, dan bekomt hij dat ook meestal vlugger van moeder dan van vader.

Maar wanneer men al wat groter is, wordt vader een kameraad die ons veel kan helpen met raad en daad, en dan gaat men natuurlijk meer van vader houden. Soms hebben wij vader al eens verwenst, omwille van zijn strengheid. Maar later, wordt men hem dankbaar voor die strengheid. Dan begrijpt men, dat het dank zij de onverbiddelijkheid van vader is, dat we nooit tevreden zijn met wat we bereikt hebben omdat we er van doordrongen zijn, dat we steeds meer en beter kunnen presteren. *Kuifje*



DE POSTBODE WORDT VERWACHT

LAY DJIN POK, Djl. Padjadjaran, 77 A, Bandung, Indonesia, *is 16 jaar oud, zit in de vierde klasse lyceum, houdt van lezen, film, sport en muziek, en verzamelt postzegels. Djinny (zo luidt de roepnaam van onze korrespondent) zoekt korrespondenten in de Afrikaanse koloniën van Engeland en Frankrijk.*

SWANTJE GHAN, Talang Djawa, 21, Palembang — Indonesia, *zou graag met jongens en meisjes van 10 à 16 jaar uit alle landen willen korresponderen en postzegels ruilen. Voertaal : Nederlands. Swantje Ghan is 12 jaar oud, houdt van zwemmen, muziek en tennissen.*

JOETJE GHAN, Taman Lawang, 4, Djakarta — Indonesia, *zoekt pennevrienden en vriendinnen van 12 à 16 jaar, en zou graag postzegels willen ruilen. Voertaal : Nederlands en Frans. Joetje is 13 jaar oud.*

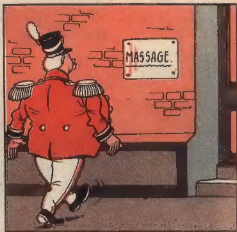
CHARLY POELS, Bondgenotenstraat, 224, Brussel, *zoekt korrespondenten van 10 à 14 jaar in Frankrijk, Holland en België. Charly zou ook postzegels willen ruilen en houdt van muziek en elektriciteit.*

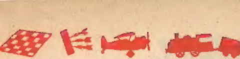
RUDI HOUTEN, Westrand, 12, Amby bij Maastricht (Nederland), *wenst in kontakt te treden met een Nederlandssprekende korrespondent uit Europa. Rudi houdt van sport, lektuur, film en verzamelt postzegels.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE





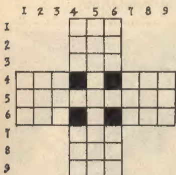




VERMAKEN WIJ ONS BEST!



HET WONDERKRUIS



OPGEPAST

Het « wondere » bij dit kruiswoordraadsel bestaat hierin dat je van links naar rechts en van boven naar onder *dezelfde* woorden bekomt.
Dus I vertikaal = I horizontaal, enz.

VUL IN HORIZONTAAL EN VERTIKAAL:

1. Bevelhebber in Turkije. — 2. Datgene wat een toneelspeler in het stuk te zeggen heeft. — 3. Gemeente in Zeeland (Nederland) dicht bij de Belgische grens. — 4. Vlaktemaat. - Nadrukkelijke verklaring. — 5. Zeer mooie Vlaamse meisjesnaam. — 6. Sterk Engels bier. - Fluitkipje: schuw vogeltje met lange snavel. — 7. Vroeger, liever. — 8. Meisjesnaam. — 9. Vallei, laagte.

Wie kon ons kruiswoord van vorige week niet oplossen ?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	K	L	E	E	R	H	A	A	K
2	O		I	D	O	O	L		E
3	F	R		E	E	L		E	G
4	F	E	E		R		A	L	E
5	I	B	I	S		E	B	A	L
6	E	U	S		M		O	N	S
7	P	S		P	O	L		D	P
8	O		B	I	E	E	N		E
9	T	E	N	N	I	S	B	A	L

HOE DOM !

Korporaal tot rekruut: Waarom is de sabel krom ?
Rekruut: Om met meer macht te kunnen slaan.
Korporaal: Mis ! De sabel is krom omdat de schede krom is. Als de sabel recht was kon hij niet in de schede. Begrijp je dat ?

ONZE TEST



BEN JE RIDDERLIJK ?

De tijd van de ridders is lang voorbij, maar dat betekent echter niet dat er geen mensen meer zijn die hoofs zijn als ridders. Sommige jongelui die eerlijk, dapper, goedhartig en hoofs zijn verdienen deze titel.

	Ja	Neen
1. — Neem je steeds de verdediging van zwakken en verdrukten op ?	......	......
2. — Weiger je geweld te gebruiken om een vriend te dwingen je te gehoorzamen ? .	......	......
3. — Zou je nooit je vriend verraden, zelfs indien je omwille van je zwijgen kans loopt gestraft te worden ?	......	......
4. — Weiger je je aan te sluiten bij diegenen die « de afwezigen » beschuldigen en ga je zo ver hen te verdedigen ?	......	......
5. — Verdedig je met klem iemand die het slachtoffer van een vergissing werd ? . .	......	......
6. — Verdraag je geen onrecht, noch voor anderen, noch voor jezelf ?	......	......
7. — Denk je er nooit aan wraak te nemen ? .	......	......
7. — Kan je geen lafheid uitstaan ?	......	......
9. — Hou je van mensen die zich in alle omstandigheden ridderlijk gedragen ? . . .	......	......
10. — Heb je bewondering voor Robin Hood en voor don Quichotte, de ridder die steeds tegen het onrecht ten strijde trok en altijd aan de zijde van de zwakken stond ? . .	......	......
Totaal . . .	......	......

ZOEKPLAATIE

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN







Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

TIJDENS lange en hardnekkige gevechten kon Karel de Grote achtereenvolgens de Longobarden, de Saksen en de Moren onderwerpen. Tassilo, de hertog van Beieren, die tegen zijn gezag opstond, werd in een klooster opgesloten en Beieren aan het Frankisch koninkrijk aangehecht...



De pontons worden tot voor de vesting gebracht, en de strijd breekt los...

Karel de Grote volgt de operaties aandachtig...



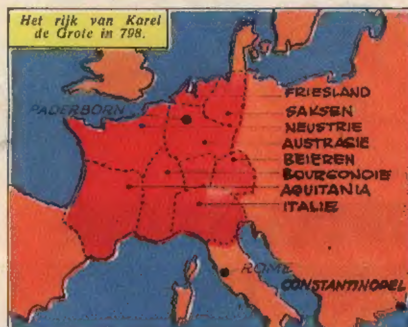


Bij zonsondergang...



Karel verwezenlijkt zijn jeugddroom : hij verovert de helft van Europa. In 799 volgt paus Leo III paus Adrianus op. Karel nodigt de heilige vader uit naar Paderborn, en begeleidt hem enkele weken nadien met een machtige escorte gevormd uit edelen en bisschoppen terug naar Rome.

Het rijk van Karel de Grote in 798.



Paus Leo III is te Rome teruggekeerd...





In het Vatikaan...







DE SPOORPIRATEN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR R. MACHEROT

Een vriendelijke [illegible] redde onze vrienden die, van de rug van een ooievaar, hals over kop [illegible]





















(Wordt voortgezet.)

Je vindt Chlorophyl en Minimum grappig, maar heb je reeds het album « Chlorophyl en de Samenzweerders » gelezen?

EEN VLIEGENDE KACHELPIJP

DE « LEDUC » IN VOLLE VLUCHT.

de LE

DE eerste vlucht van de « Leduc O 22 » vond plaats op 26 december 1956. Dit was een historische datum in de geschiedenis van de luchtvaart. Het vliegtuig van René Leduc kreeg de bijnaam « vliegende kachelpijp ».

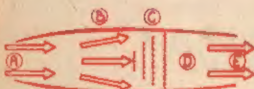
Wanneer je een blik werpt op het schema hieronder, begrijp je dadelijk hoe de aandrijving geschiedt, aangenomen dat de lucht met een zekere snelheid en met een zekere drukking in een divergent stroomt. Al naar gelang de lucht zich van de ingang van die divergent verwijdert en de sektie van deze laatste vergroot, stelt men vast dat de snelheid van de lucht vermindert en dat de drukking vergroot.

Vervolgens gaan de gassen, naar achter gestuwd door de luchtmassas die langs de ingang van de divergent binnenstromen, door een convergent, waar het tegenovergestelde geschiedt van wat er te voren in de divergent is gebeurd. De snelheid van de lucht verhoogt hier al naar gelang de sektie vermindert. Al de drukking verkregen in de divergent en tijdens de verbranding, wordt aldus omgezet in snelheid.

De verbrande gassen verlaten de pijp dus met een veel grotere snelheid dan die waarmee de lucht aan de ingang binnenstroomt. Het is dit verschil van snelheid dat de stuwkracht creëert. Dit is een wet van natuurkunde die je reeds geleerd hebt of later nog zult leren : vermits de lucht van voor naar achter wordt gejaagd, wordt er een drukking in omgekeerde richting verwekt. Dat is heel het mysterie van de thermopropulsie.



DE « LEDUC O 22 » OP DE GROND.





EEN thermopropulsiepijp bestaat uit een divergent (B) en een convergent (D), die aan elkaar gekoppeld zijn. De lucht komt binnen langs A in de verdeler B, verliest zijn snelheid en wordt samengedrukt. In C liggen de verbranders, welke de lucht verhitten die nu door de convergent (D) gaat. Hier vermindert de drukking, terwijl de snelheid vermeerdert, daarna wordt de lucht naar de uitgang E gestuwd.

DRIE MAAL IN DERTIG JAAR ONTDEKT

DE thermopropulsie werd voor het eerst uitgedacht in 1907 door de Amerikaan Lake en na de dood van de uitvinder onmiddellijk weer vergeten. De Fransman René Lorin herontdekte deze energie in 1913. In die tijd sprak Lorin reeds over vliegtuigen welke een snelheid van 1.000 km zouden kunnen bereiken. Men lachte hem vierkant uit en dat zal je wel niet verwonderen. Men vergat de ontdekking van Lorin tot in 1930. In dit jaar boog René Leduc zich inderdaad opnieuw over het probleem en hij zou het niet meer loslaten.

DE EERSTE « LEDUC » WERD AFGEWORPEN

IN 1938 kreeg Leduc zijn eerste bestelling, maar de konstruktie kon niet uitgevoerd worden daar de oorlog uitbrak. Zo deed de « Leduc O 10 » pas op 21 oktober 1947 te Toulouse zijn eerste vlucht. Hij werd door een viermotorig toestel uitgeworpen. Waarom ? Omdat de kachelpijp slechts funktioneerde wanneer de lucht van buiten binnenkwam. De lucht werd dus niet aangezogen door beweegbare stukken. Men moest het vliegtuig, in verhouding tot de lucht, zelf bewegen. De « Leduc O 10 » kon dus pas als hij vloog funktioneren en daarom werd hij afgeworpen door een ander vliegtuig.

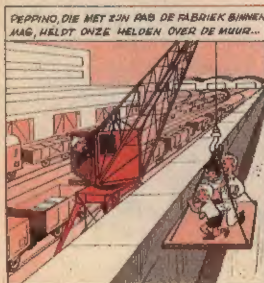


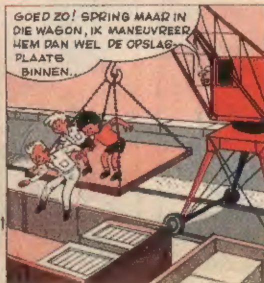
3.000 METER. ALLES IS KLAAR. DE « LEDUC » (HIER EEN O 21) WORDT AFGEWORPEN.

Na de « Leduc O 10 » kwam de « O 16 », die aan het uiteinde van zijn vleugels twee kleine straalmotoren droeg, die de landingen moesten vergemakkelijken. Langzaam maar zeker vorderde René Leduc en weldra slaagde hij er in twee « Leducs 21 » te construeren, die reeds veel volmaakter waren en die men twee jaar geleden in een Frans luchtvaartsalon kon bewonderen. Het waren nog steeds experimentele toestellen en zij hadden nog altijd de hulp van een ander vliegtuig nodig om te kunnen opstijgen.

Hier moest een middel op gevonden worden, wilde men de « Leduc » werkelijk in dienst van het luchtleger stellen.

Meneer VéWé in









DUC O.22.

DE « O 22 » VLIEGT OP EIGEN KRACHT

EINDELIJK kwam men dan klaar met de « Leduc O 22 », een **autonoom** vliegtuig, dat op eigen kracht kan opstijgen, dank zij een straalmotor gebed in de pijp: Zodra de snelheid tot op een bepaald punt gekomen is, ontsteekt de piloot de thermopropulsie. Het is om deze reden dat 26 december 1956 een historische datum was in de geschiedenis van de luchtvaart : op deze dag steeg een vliegtuig met thermopropulsie voor het eerst op eigen kracht in de lucht.

SNEL MAAR DUUR

DE « Leduc O 22 » is een buitengewoon toestel. De romp is cylindervormig. Zijn fijne pijlvormige vlakken hebben een beplating welke er toe dient de trillingen tegen te gaan. De « Leduc O 22 » kan een stuwkracht van 60 ton (ongeveer 590.000 P.K.) ontwikkelen. Dan verbruikt hij echter 50.000 l. brandstof per uur, of 14 l. per sekonde. Om de stroom brandstof onophoudelijk te verzekeren, tekende René Lorin een minuscule pomp, die 10 kilo weegt.

Dank zij z'n geweldige stuwkracht kan het toestel tweemaal de snelheid van het geluid bereiken, of meer dan 2.500 km per uur wanneer het stijgt.

De « Leduc O 22 » kan 25.000 m hoog stijgen in minder dan vier minuten. De « Leduc O 22 » is echter klein, en zelfs wanneer hij een maximum aantal liter brandstof zou meenemen, zou hij, wanneer hij op maximum snelheid vliegt, slechts 5 minuten in de lucht kunnen blijven. Onnodig te zeggen dat de « Leduc O 22 » dus erg duur uitkomt. In afwachting dat men dit toestel eventueel tegen de vijand moet inzetten, vliegt het dan ook alleen met zijn Atar-reaktor aan een snelheid van 1.000 km per uur.

HIER ZIE JE HOE DE « LEDUC O 10 » DOOR EEN VLIEGTUIG WORDT GEDRAGEN. DE PILOOT MOET AKROBATENTOEREN UITHALEN OM IN ZIJN ZETEL TE KOMEN.





HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE !

STAN OCKERS WAS EEN GOED STRATEEG

HET is nu een jaar geleden dat de Belgische renners in de « Dauphiné Libéré » van zich deden spreken en Alex Close de rit won die door de betreurde renner Stan Ockers werd voorbereid.

Het was in de maand juni, maar in plaats van warmte en zon, kregen we niets dan ijskoude regenvlagen en waren de kruinen van de Izoard en de Vars met sneeuw bedekt. Het zou erg moeilijk zijn die twee toppen te overwinnen en in de vlakte, vooraleer de bergen op te klimmen, hielden de renners beraad. Zij wilden namelijk de beste taktiek gebruiken om Stan Ockers, die voor hen « het groot gevaar » betekende, uit te schakelen. De renners vormden kleine groepjes en het doel van al deze groepen was : Stan Ockers onschadelijk maken. Liever de overwinning aan een outsider gunnen, dan Ockers een ogenblik uit het oog te verliezen.

In deze strijd waren de renners van het merk « Mercier » de hevigsten en de gevaarlijksten. Indien ze Ockers konden overwinnen, dan zou inderdaad een van hun renners met de palm gaan strijken.

Ockers had dit spelletje voorzien. Hij wist dat hij sterk was, maar dat ook een sterke renner het soms moet opgeven wanneer hij, tijdens een uiterst zware rit, van alle kanten tegelijk wordt aangevallen. Hij riep daarom zijn ploegmakker Alex Close en maakte het hem duidelijk dat hij « de kans van zijn leven » zou krijgen.

— Ze zullen me vandaag zo goed in het oog houden dat het onmogelijk zal wezen er op m'n eentje van onder te knijpen. Ze zullen vast aan m'n wiel blijven hangen, ik heb dat al in de gaten. Jij profiteert dus van de gelegenheid. Je verlaat het peloton van bij de start en maakt dat je wegkomt. Onze rivalen zullen je laten gaan, want je kan hen, zo menen ze althans, niet verontrusten, omdat je tien minuten vertraging hebt op de eersten.

Close liet het zich geen twee keren zeggen. Van bij de start maakte hij zich van de groep los. Een paar renners reden hem na, doch die zouden hem wel niet kunnen volgen. Hij wist dat hij sterker was en beter kon klimmen. De grote vedetten reageerden niet, zij hielden Ockers in de gaten... De Sinjoor lachte in de vuist om de fijne poets die hij z'n grote en sterke rivalen had gebakken !

Intussen peddelde Alex Close lustig voort, zeker van zijn overwinning. Hij slaagde er niet alleen in zijn achterstand goed te maken, hij kon zelfs voorsprong nemen en zijn eerste plaats behouden tot in Grenoble, eindpunt van de rit. Die avond vielen Ockers en Close elkaar in de armen van vreugde, terwijl hun rivalen erg sip keken. De kleine Sinjoor had hen lelijk bij de neus genomen.



ALEX CLOSE, SCHITTEREND OVERWINNAAR VAN DE « DAUPHINE LIBERE » IN 1956.

SAN CYLINDRO









HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

























N BALIBACH



Juan overwon de stier en de menigte juicht hem uitbundig toe...

Kalmte, heren... Ziehier wat er gebeurd is... Te midden van het gevecht heeft Juan Frascuelo zo'n hevige inspanning gedaan, zo dat een van zijn buikspieren scheurde.. Hij heeft het gevecht kunnen voortzetten, tot op het ogenblik dat de breuk voelbaar werd...

Op dit ogenblik is hij gevallen...

Is het ernstig, dokter?..

Zo'n spierbreuk is altijd tamelijk ernstig, maar ik denk wel dat wij hem kunnen redden... Een operatie is natuurlijk onvermijdelijk...

Meent u dat hij nog zal kunnen optreden?...

Zal hij volgende maand kunnen deelnemen aan de stierengevechten te Barcelona?

Helemaal niet!... Dat zou zijn laatste gevecht zijn!

Neen, mijne heren, niemand mag met hem spreken. Hij is trouwens niet meer hier. Hij werd met een ambulantiewagen naar een kliniek gevoerd...

Onmiddellijk na deze verklaring lopen de reporters naar de telefooncellen...

Maggy en Teddy gaan ook weg. Ze zijn toch enigszins gerust gesteld...

Maar spijt alles heeft die oude waarzegster toch gelijk. Haar voorspelling is woord vóór woord verwezenlijkt!

Enkele ogenblikken later vervoegen ze de zigeuners, en vertellen hen wat er gebeurd is...

Dan komt het wel in orde! Juan is niet dood, en dat is het voornaamste!

Ha!... Basta!... Hij spartelt er wel door, want Juan is een zigeuner! De zigeuners zijn een uitstekend ras!

Op een paar honderd meter verder doen Rosita en de dwerg een onverwachte ontdekking...

Wat?... Wat komt die wagen hier doen?

B8699W

Heb je gezien wie aan het stuur zat, Rosita?...

Maar ja... Het is hij!... HIJ IS HET!...

Je houdt van mooie en spannende geschiedenissen en daarom lees je het album « De Avonturen van Pom en Teddy ».

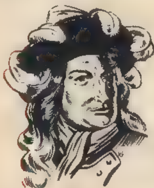
(Wordt voortgezet.)



KUIFJE WEET HET... EN JIJ ?

DE WESTHOEK

TOEN ik voor enkele weken te Rijsel vertoefde, herinnerden honderden leeuwenvlaggen mij aan het glorierijk Vlaams verleden van de stad, die zich steeds officieel noemt Lille-en-Flandre en die de bakermat is geweest van het graafschap Vlaanderen. Op alle oude landkaarten uit de XVII[e] en de XVIII[e] eeuw staat Noord-Frankrijk tot aan de Somme afgebeeld als deel uitmakend van de Nederlanden. Dit is niet verwonderlijk voor wie weet dat in de Middeleeuwen tot aan de Somme Nederlands werd gesproken en dat b.v. sint Norbertus in 1119 te Valencijn (Valenciennes) in het Nederlands predikte. Wanneer je soms te Dowaai (Douai) mocht vertoeven, loop dan eens even het stadhuis binnen, dan zul je in deze Frans-Vlaamse stad onder het wapenschild in het Nederlands de wapenspreuk « Vlaanderen den leeuw » aantreffen !



JAN BART.

WANNEER je door de straten van Rijsel, Duinkerke of Atrecht (Arras) wandelt, zal het je opvallen hoeveel familienamen op de uithangborden en uitstalramen zuiver Nederlands klinken. Een wanneer het marktdag is in een van deze steden in Noord-Frankrijk, zal je daar tussen de kraampjes bijna evenveel dialekt-Nederlands horen als Frans !

Door de vrede van Nijmegen viel het grootste deel van Frans-Vlaanderen in de handen van Lodewijk XIV en sindsdien werd dit gebied systematisch verfranst. Maar spijt deze eeuwenlange verfransing, wordt het aantal vlaamssprekenden er nu nog steeds op minimum 175.000 geschat. Ziehier de cijfers die André Demets in dat verband onlangs citeerde « De bevolking van de Franse arrondissementen Duinkerke en Hazebroek schommelt rond de 250.000 zielen, waarvan 175.000 nederlandsdialektsprekenden. Deze twee arrondissementen bevatten 113 gemeenten. 65 hiervan zijn vlaamssprekend met 68 %, 13 met meer dan 50 % en in 25 gemeenten wordt nog meer dan 40 % Vlaams gesproken. Slechts 11 gemeenten zijn uitsluitend franssprekend ».

Het feit dat het Nederlands in Noord-Frankrijk nog steeds stand houdt, is grotendeels te wijten aan de jaarlijkse inwijking uit West-Vlaanderen en de tienduizenden seizoenarbeiders. In 1956 alleen verhuisden 7.000 West-Vlamingen naar Noord-Frankrijk. Het is geenszins overdreven te beweren dat indien het onderwijs in Noord-Frankrijk in de volkstaal ware gegeven, dit gebied nog steeds overwegend nederlandssprekend zou zijn. In Vlaanderen werd voortdurend aangedrongen op meer belangstelling voor de Westhoek door figuren als Guido Gezelle, Lodewijk De Raedt, Paul Fredericq, Prudens van Duyse, Pater Stracke, J.-M. Gantois, e.a. Wanneer je eens een mooie trektocht wil maken, ga dan maar op verkenning naar het land van Michiel de Swaen en Jan Bart.

JOHAN.



— DAT IS EEN MANAGER !



Het Spook van de PRAIRIE

Bij zijn terugkeer uit Animas, bracht Buffalo Bill de sheriff op de hoogte van de gebeurtenissen welke zich die morgen afspeelden...

Een bewogen nacht

1 WANNEER Buffalo Bill de sheriff verteld had wat er gebeurd is in de grot van El Palmito, bleek de politieman onthutst. « Ik kan het haast niet geloven ! zei de sheriff na een ogenblik stilte. Wat denkt u te doen, Cody ? » Buffalo Bill haalde de schouders op. « Er is maar één middel, antwoordde hij, de peon van Gonzalez moet de datum van de volgende vergadering in de grot zien te weten te komen. Wanneer wij die inlichting bezitten, zal ik de geest van de grote sachem, of liever de man die zich daar doet voor doorgaan, eens van naderbij bekijken. » Bij deze verklaring sprongen de sheriff en Gonzalez recht. « Maar dat is onmogelijk, Cody ! riep Adams. Daar kom je niet levend van terug ! »



2 DAT zullen we wel zien !... antwoordde de verkenner. Ik zal enkele voorzorgsmaatregelen nemen... En nu, mijne heren, wens ik jullie goede nacht ! Bill Hickok en ik hebben enkele uurtjes rust nodig... »





3 TOEN ze, een kwartier later, de deur van hun kamer wilden sluiten, stelde Bill Hickok vast dat het slot werd gesaboteerd. Deze ontdekking scheen Cody niet te verrassen. « Men wou er zeker van zijn in deze kamer te kunnen binnendringen tijdens de nacht. Een messteek is zo gauw gegeven ! Er zijn in deze streek wel heel wat mensen, die ons naar de andere wereld zouden willen helpen ! »



4 HIJ dacht een ogenblik na. « Bill, zei hij, ik heb een idee. Indien je nog enkele uren wakker kunt blijven, komt alles in orde... » Het was even voorbij middernacht toen het drama gebeurde. Het hotel lag in een diepe stilte gedompeld. In hun kamer op de eerste verdieping waakten Buffalo Bill en Hickok. Ze hadden beiden post gevat achter de deur.



5 PLOTSELING hoorden ze in de gang het geschuifel van schoenen, daarna niets meer... Na enkele sekonden absolute stilte, ging de deur langzaam open. Cody en Hickok zagen een donkere silhouet naar hun bedden sluipen.

23 5



6 EEN voorwerp suisde door de lucht. Daarop volgde een schok, en de silhouet verdween. « Maak wat licht, Bill ! » zei Cody kalm. Hickok stak de gaslamp aan, en toen zagen de beide mannen een mes in de pop steken, die ze onder de lakens hadden gemaakt. « Kijk, baas ! stotterde Hickok, het is de dolk van Gonzalez ! » — « Ja, je hebt gelijk ! zei Buffalo Bill. Zijn initialen staan in het heft gegraveerd ! Ik ben op het nippertje aan de sluipmoordenaar ontsnapt ! »





7 HIJ had zijn zin maar nauwelijks uitgesproken, of er werd aan de deur geklopt. « Opgepast ! » mompelde Cody, kalm blijven, Bill ! Ik heb de indruk dat hier wat gaat gebeuren... »

EEN VERHAAL VAN GUY FOREZ

EEN AUTO IN DE STAD

GEILLUSTREERD DOOR J. GRATON

De auto die Beebe gekocht had verwekte sensatie te El Paso. Het was een monster van ijzer en hout dat hoog op z'n wielen pronkte en er tamelijk mak uitzag wanneer het stilstond. Wanneer het echter vertrok, dan sprong het wild op en brieste zo luid dat alle wandelaars het voorzichtiger vonden de benen te nemen...

BEEBE oogstte een groot sukses toen hij achter het stuur van zijn Ford in het stadje toekwam. Met vorstelijke waardigheid stapte hij uit en gaf de omstaanders met neerbuigende vriendelijkheid een woordje uitleg over het ingewikkeld mechanisme van die vreemde machine.

— Dat is het stuur, zei Beebe, en dat is de rem.

De omstaanders knikten een beetje wantrouwig. Pedro, de wapensmid, zette zijn neusknijper op en vroeg met een skeptisch lachje :

— En dat ding hier, waartoe dient dat ?

— Hum... hum... dat weet ik niet juist. Die dingen leert men kennen als men ze gebruikt, begrijp je.

— Wel, beproef het eens dan weten we het meteen ook, lachte Pedro.

Beebe leende zich gewillig tot deze demonstratie; hij draaide aan de kruk en daar schoot de motor waarachtig aan gang. Dat was niet van aard om het prestige van Beebe te verhogen, maar de dappere automobilist had nu geen tijd om aan zijn prestige te denken ! Hij zwaaide met z'n hoed en omklemde het stuur alsof hij nu naar het einde van de wereld zou rijden. De Ford maakte drie sprongen, ronkte luid en reed dan recht op de winkel van Pedro toe. De wapensmid liet van louter emotie zijn neusknijper vallen. Met Beebe moest men echter niets vrezen. Hij draaide het stuur rechts en de Ford reed naar links een drukke straat in. Alles verliep opperbest want de voorbijgangers, die het monster reeds van ver zagen en hoorden afkomen, maakten dat ze weg kwamen. Zeker door het eerste welgeslaagde experiment, draaide Beebe zijn stuur naar rechts wanneer hij links uit wilde en de Ford liep in de valstrik... hij draaide waarachtig in de gewenste richting.

Hij kwam voorbij het huis van Max Garnett, de rijkste man van heel de streek die men voor een zonderling aanzag, omdat hij schilderijen verzamelde. Hij bezat een tiental doeken van grote meesters, die naar men vertelde, een waarde van enkele miljoenen hadden.

— Ik verkoop ze niet al gaf je er me tien keren zoveel voor, mijnheer, zei Garnett precies op het ogenblik dat de Ford onder zijn venster voorbij raasde.

De man tot wie hij sprak was een handelaar en heette Cortez.

— Pardon, mijnheer Garnett, wat zei U ?

— Men hoort geen steek bij dat hels lawaai. Ik zei, dat ik mijn doeken niet verkoop !

Beebe kwam uit in de hoofdstraat van het stadje en deed nog zeven keren met grote snelheid dezelfde ronde om de eenvoudige reden dat hij niet meer wist hoe hij z'n Ford tot staan moest brengen ! Hij draaide keer op keer aan de kruk die Pedro ontdekt had, maar het was tevergeefs. Zeven maal zoefde hij voorbij de woning van Garnett die zijn bezoeker steeds weer herhaalde :

— Ik verkoop mijn verzameling niet, voor geen geld ter wereld !

— Jammer, heel erg jammer. Het museum van San Francisco zou vereerd zijn die doeken binnen z'n muren te zien !

— Ik...

— BOEM ! BOEM ! PANG ! zei de Ford.

Garnett sprong woedend naar het venster en schreeuwde :

— Is dat nu bijna gedaan ?

Beebe wierp de kunstverzamelaar een tragische blik toe en daarin stond duidelijk te lezen : ik zou het graag doen ophouden maar ik weet niet hoe...

Maar het wonder geschiedde en een weinig verder stopte de Ford bij gebrek aan brandstof. Het was een verloren hoekje aan de rand van een stuk braakliggende grond. Beebe duwde zijn wagen een eindje en krabte achter z'n oor. Moest hij al dan niet trachten dat monster weer op gang te brengen ? Dat was heel de kwestie !...

— Ik kocht die doeken omdat ik ze mooi vond, omdat ik ze graag zie. Ik kocht ze in de tijd toen de betweters van conservators nog geen belang hechtten aan die doeken en verzekerden dat ze door kladschilders waren gemaakt. Verlies uw tijd hier niet langer. Ik houd ze.

— Denk er nog eens over na. Ik kom morgen terug.

— Neen. Ik ga voor acht dagen op reis en wacht slechts op uw vertrek om m'n koffers te maken.

Dat was duidelijke taal. Cortez bood zijn verontschuldigingen aan en ging. Hij was zodanig in gedachten verzonken dat hij de Ford van Beebe, die langs de omheining van het braakliggend land stond niet eens zag. Hij was slechts gehumeurd en stapte vlug door. Beebe die ondanks de invallende duisternis nog aan zijn Ford knutselde keek even op.

— Ach, ik zou hem toch graag weer op gang brengen, zuchtte hij, maar ik ben bang dat ik, eens weg... niet meer stoppen kan !

De overwegingen van Cortez waren al even pessimistisch :

— Garnett is een egoist ! Hij heeft trouwens het recht niet die meesterwerken voor zich alleen te houden. Ik wil die schilderijen en ik zal ze hebben. Mijn twee medewerkers moeten trouwens in de buurt zijn...

Slim en Walsh wachtten Cortez inderdaad een eindje verder op.

— Goede avond, groetten zij.

— Ha, daar zijn jullie ! Die ouwe wil niets verkopen.

Het was helemaal donker geworden. Beebe zat op een vleugel van zijn Ford en dacht na over het feit dat zo'n monster op vier wielen veel last veroorzaakte : hij kreeg het niet op gang ! In de verte hoorde hij stemmen :

— Hij wil er niets van weten.

— Dat was te verwachten.

— Hij vertrekt vaandaag voor een reis van acht dagen, we hebben dus tijd.

— Je kan op ons rekenen !

Dan werd alles weer stil. Beebe hechtte helemaal geen belang aan de woorden welke hij had opgevangen. Hij was moe en besloot de nacht in zijn wagen door te brengen...

OM tien uur 's avonds vertrok Garnett. Beebe sliep rustig in zijn Ford. Om middernacht drongen Slim en Walsh voorzichtig het huis van Garnett binnen en namen de schilderijen. Toen ze buiten kwamen liet Slim een doek vallen en Walsh schold hem uit voor domoor. Beebe werd wakker, wreef zich de ogen uit en zag twee kerels uit het huis van Garnett komen. Dat interesseerde hem echter niet. Hij sloot de ogen en sliep opnieuw in.

De doeken werden naar een kamer achter de winkel van Pedro gebracht. Ze waren overeengekomen dat ze daar zouden opgeborgen worden, in afwachting dat men ze naar Cortez kon sturen. Alles was glad verlopen en Slim en Walsh meenden dat de operatie geslaagd was.

DE nacht brengt raad. De volgende morgen slaagde Beebe er waarachtig in zijn auto op gang te brengen. Hij was zo gelukkig dat hij besloot een lange rit te maken, liefst over de wegen waar het niet te druk was... Hij keerde pas na twee dagen terug. Op het ogenblik dat hij voorbij het station reed, liep er een trein binnen en tussen de reizigers die uitstapten, bemerkte Beebe de oude kunstverzamelaar, Garnett. Daar Beebe in de grond een vriendelijk man was en met iedereen in vrede wou leven, riep hij :

— Hé, Mr. Garnett, verontschuldig me, hé ! Ik maakte wel een beetje veel lawaai...

— Lawaai ?

— Ja, met m'n auto !

— O was jij dat ? Nu daarover spreken we niet meer.

— Kom, stap in ik breng je thuis.

— Neen, dank je, ik ga te voet. Dat is veiliger.

Beebe drong aan. Hij loofde de voordelen van zijn Ford en vertelde aan Garnett dat hij op 'n nacht twee mannen met pakken beladen uit z'n huis had zien komen...

— Wat zeg je ?

— Ja, twee kerels die pakken droegen.

— Ik stap in. Rij zo snel je kan. Ik ben ongerust, erg ongerust. Gelukkig kom ik vroeger terug dan voorzien.

Beebe vertrok pijlsnel en Garnett snikte : « Mijn schilderijen, mijn mooie schilderijen. Ha, de bandieten ! »

Met een snelheid van meer dan veertig kilometer per uur wou Beebe links de straat indraaien. Hij draaide het stuur maar, de Ford wou er niets van weten en reed rechtdoor... De auto kwam vlak in de winkel van Pedro terecht, gooide geweren en jachtmessen onderstboven en de wapensmid, die achter de toonbank zijn geld telde, gilde van schrik en viel in zwijm.

Slim en Walsh die een glas bier dronken in een herberg recht over de winkel van de wapensmid, waren getuige van het drama. Zij snelden buiten, sprongen te paard en reden het stadje uit. Niemand heeft hen ooit terug gezien...

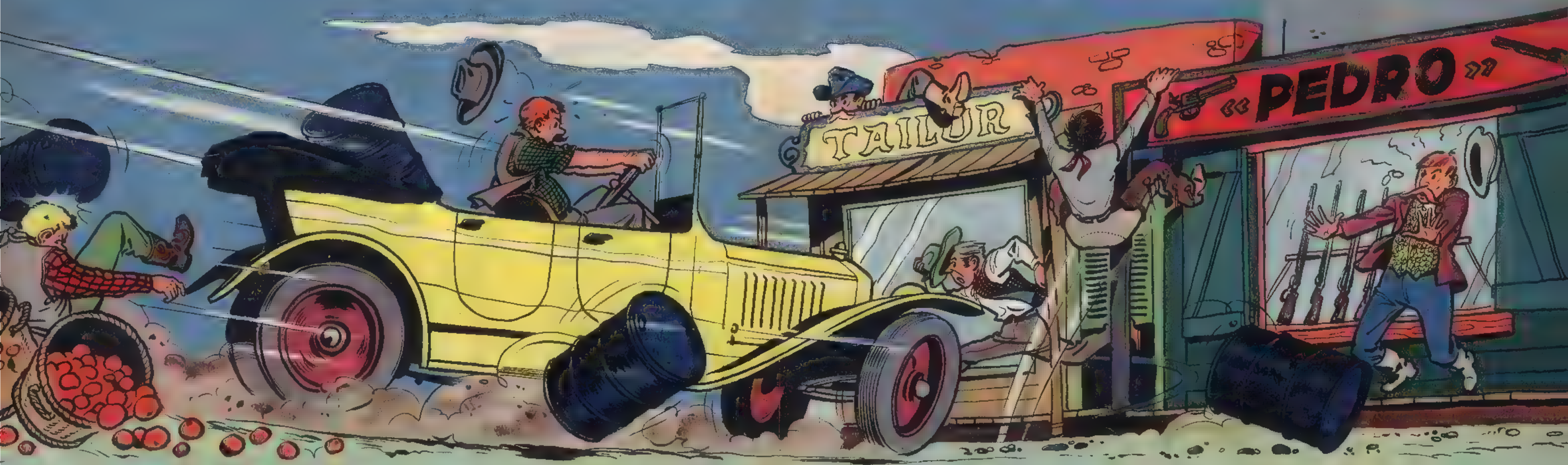
De Ford was dwars door een schutsel gereden dat de winkel van het kamertje scheidde, waar de schilderijen van Garnett netjes tegen de wand stonden. De oude kunstverzamelaar zag ze en viel Beebe om de hals van vreugde.

— Zet ze in de wagen, zei Beebe toen hij van zijn emotie bekomen was.

— Neen, dank je. Ik draag ze zelf, dat is veiliger.

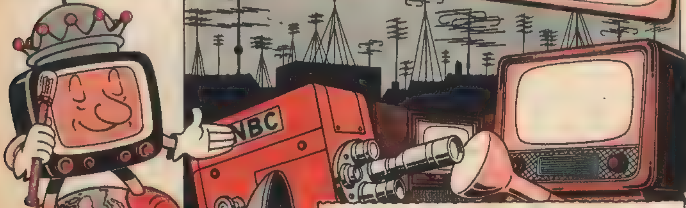
— Dan help ik je een handje.

Ze grepen de schilderijen, stapten er mee over het lichaam van Pedro, die nog steeds bewusteloos was, en liepen rustig naar het huis van Garnett. Al de inwoners van El Paso kwamen toegestroomd om het fijne van de zaak te vernemen...



DE TELEVISIE

HARE MAJESTEIT
de
T.V.



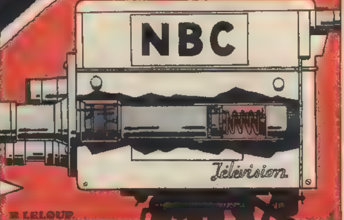
1. OVERAL schieten op de daken vreemdsoortige metalen konstrukties op : het zijn de symbolen van het rijk van hare majesteit de televisie ! Er kan eigenlijk niet gesproken worden over de uitvinder van de televisie, want het huidig technisch peil is het resultaat van het werk van talrijke uitvinders, en de technici hebben nog steeds hun laatste woord niet gesproken, want voortdurend worden nieuwe verbeteringen aangebracht. In 1876 vond Alexander Graham Bell de telefoon uit. Van op dat ogenblik dacht men er aan, niet alleen klanken, maar óók beelden door te zenden. Weldra kwan men tot de vaststelling dat de *gelijktijdige* transmissie van alle delen van het beeld onmogelijk is...

2. HET kwam er dus op aan, ieder punt van de uit te zenden of op te vangen beelden *achtereenvolgens* te « lezen ». Op het einde van de XIXe eeuw slaagde de Duitse geleerde Nipkow er in een beeld mechanisch over te seinen. Het overseinen kon pas in goede omstandigheden gebeuren na de uitvinding van de electronica. In 1907 dacht de Rus Boris Rosing er aan een cathodebuis te gebruiken voor het opnemen en uitzenden van beelden. Deze ontdekking, waarvan men toen de draagwijdte niet kon vermoeden, zou pas 26 jaar later haar vruchten afwerpen...



3. « WAT ! Wat zegt u ? » — « Ik verklaar, herhaal en bevestig dat ik een elektronisch oog heb uitgevonden voor de televisie ! » David Sarnoff, de direkteur-generaal van de Radio Corporation of Amerika, springt recht. Indien zijn bezoeker geen grappen vertelt, dan wordt de commerciele televisie mogelijk, en de bezoeker, met name Wladimir Zworykine, legt zijn plannen op het bureau van Sarnoff. Sarnoff, die zelf ingenieur in de radiotechniek is, begrijpt onmiddellijk dat Zworykine geen grappen heeft verteld. « Het is bijna te mooi om waar te zijn ! » mompelt hij. Hoeveel zou de verwezenlijking van dit plan kosten ? » Zworykine denkt een ogenblik na, en antwoordt : « 100.000 dollar ! » En meteen is de kogel door de kerk.

4. TOEN hij in 1933 het elektronisch oog ofte iconoscoop uitvond, deed Zworykine meer voor de ontwikkeling van de televisie dan al zijn voorgangers. Wat is de iconoscoop ? Het is de ziel van de camera, het oog dat al de scènes vastlegt, die door het objektief worden waargenomen. Ze bestaat uit een enorme luchtledige glazen peer, waarin een mikaplaat werd aangebracht die met een twaalf miljoen zorgvuldig met van elkaar geïsoleerde zilverstofjes bedekt werd. Een elektronische lichtbundel tast al de puntjes van deze mozaïek af in één vijf en twintigste van een sekonde. De miljoenen elektrische impulsen, door aftasting bekomen, worden versterkt en naar een antenne doorgezonden, die voor de uitzending instaat. De moderne iconoscoop, ook orthiconbeeld genaamd, bezit een veel grotere gevoeligheid dan het menselijk oog, daar men er 's nachts opnamen kan mee maken wanneer wij met onze ogen niets meer kunnen zien.



R. LELOUP.

(Wordt voortgezet.)



Wat is er van onze vrienden geworden, in de woestijn zonder paarden en zonder drinkwater ?



Breng deze tekening zeer snel tot tegen je ogen. Indien je niet de indruk hebt een emmer water in het gezicht te krijgen, dan heb je een gebrek aan verbeelding !





















(Wordt voortgezet.)

Hansje en Jantje

door N. BISSOT

Oef! De laatste strop is gelegd! Ik ben er moe van!

WAA

Wat is dat?

WAA

Hé! Wat doe je daar? Wie ben je?

Ik heet Jantje en ik ben verdwaald!

Kom mee, Jantje. Je blijft bij me tot we je vader gevonden hebben.

Even later...

JOEPIE

Ga buiten spelen, Jantje!

Ja, Hansje!

Hij is lief maar maakt een beetje te veel lawaai.

Even nadien...

HANSJE! HANSJE!

Nu al?

Kijk wat ik in het bos gevonden heb!

Hm!!!

MIJN STROPPEN!

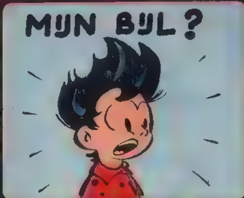
Dat heeft me een hele dag werk gekost!

Mag ik de bijl nemen, Hansje?

Ja, ja!

7 tot 77 jaar en... de anderen!







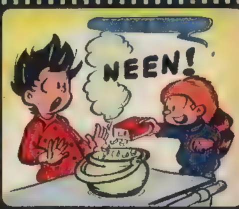


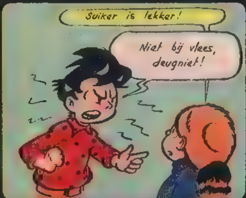


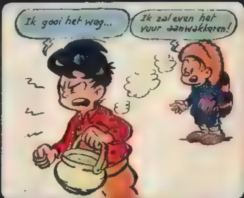




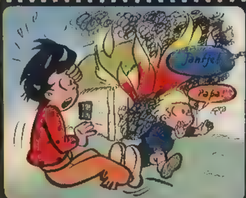










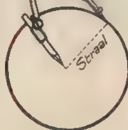


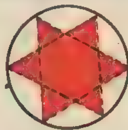






SCHUD HET UIT JE MOUW DOOR *Professor Ricardo*







ZO TEKEN JE EEN STER

EEN lezer vroeg mij een middel om mooie, regelmatige sterren te tekenen. Hij wil nl. de vergaderzaal van zijn Kuifje's klub met sterren versieren. De sterren welke het meest gebruikt worden, zijn die met zes stralen (ook Davidster genoemd) en die met vijf stralen.

De eerste ster tekenen is zeer eenvoudig. Je tekent een cirkel, natuurlijk met een passer, van de gewenste grootte. Sluit je passer niet onmiddellijk, maar bewaar zorgvuldig de afstand van het middelpunt van je cirkel naar de omtrek, of de straal. Laat het punt van je passer in het middelpunt van de cirkel staan en verdeel de omtrek in zes gelijke delen of zes bogen. De aangeduide punten moet je nu, twee en twee, bij middel van rechte lijnen verbinden. Je vormt dus twee rechte driehoeken, die elkaar snijden. Knip de ster uit met een schaar, kleef ze tegen de wand die je wil versieren, ga er met een potlood rond en neem ze terug weg. Je hoeft ze nu nog slechts te schilderen.

Om een ster met vijf stralen te tekenen, verdeel je de omtrek van je cirkel in tien gelijke delen. Je hoeft daarvoor geen berekeningen te maken, op het oog gaat het wel. Bij middel van rechte lijnen verbind je nu deze punten. Tussen de twee uiteinden van iedere rechte lijn, heb je telkens vier gelijke delen of vier cirkelbogen. Met vijf rechte lijnen verkrijg je op deze wijze een mooie ster met vijf stralen.

EEN MOOIE KOPSTAND

DEZE sensationele foto werd genomen te Lakehurst (New Jersey) in het jaar 1926. Het reusachtig luchtschip « Los Angeles » van de U.S. Navy was aan de mast vastgebonden en men maakte alles klaar voor een vlucht. Plotseling kwam er een geweldige windstoot van de Atlantische kust en die tilde het luchtschip, dat een lengte van 213 m had, op. Gelukkig was het met zijn neus zo stevig vastgebonden, dat het niet wegvliegen kon. Ondanks al de inspanningen van de bemanning ging de staart van de reus hoger en hoger, tot hij een mooie kopstand maakte op de mast. De wind nam weer af, het luchtschip daalde aan de andere kant van de mast, en had weldra weer een horizontale positie ingenomen. De neus van de reus was echter beschadigd. Een hele boel voorwerpen, zoals schroeven, gereedschappen, boordinstrumenten, enz... enz... waren naar de neus toe gevlogen en hadden gaten geboord in het omhulsel.

Het toeval wou dat er een fotograaf in de nabijheid was. Hij legde de sensationele kopstand van de reus op de gevoelige plaat. De foto werd echter nooit gepubliceerd, ze ging naar de archieven van de U.S. Navy en werd daar vergeten. Het is de journalist John Toland, die ze daar ontdekte en dit jaar — dat is dus met dertig jaar vertraging — liet publiceren.

KUIFJE vertelt je...
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE TAART WERD VERDEELD

DE wereld van de negende eeuw telde drie grote keizerrijken : het Romeinse rijk van het Oosten met als centrum Byzantium. Het Mohammedaanse rijk van de Arabieren met als middelpunt Bagdad en het rijk van Karel de Grote met Aken als hoofdplaats. Het centrum van de christene wereld, van de christelijke beschaving was eigenlijk Rome. Jammer genoeg viel dat uitgestrekte rijk uiteen en, wat er uit voortkwam, was het huidige Europa.



1. — LODEWIJK DE VROME

KAREL de Grote was vijf maal gehuwd geweest en liet nochtans slechts een zoon na die hem opvolgde. Het was Lodewijk de Vrome. Om na zijn dood alle twisten te vermijden, verdeelde deze zijn rijk bij z'n leven reeds tussen zijn drie zonen Lotharius, Pepijn en Lodewijk. Misschien verdeelde hij het een beetje te vroeg want hij huwde opnieuw en kreeg een vierde zoon, die Karel werd gedoopt en later de bijnaam de Kale kreeg. Hij wou dat ook de vierde zijn deel kreeg, maar de drie oudsten waren het daarmee niet eens. Zij stootten hun vader van de troon, dwongen hem vergiffenis te vragen en zetten hem de koningskroon opnieuw op het hoofd. De arme man moest het zich laten welgevallen. Hij stierf in 840.



2. — DRIE STUKKEN...

PEPIJN stierf én toen bleven er nog drie : Lotharius, Lodewijk die men de Duitser (of de Germaan) heette en Karel de Kale. Lotharius eiste alles voor zich op. Toen sloegen de twee anderen de handen in elkaar en overwonnen Lotharius in 841. Een jaar later sloten zij te Straatsburg een bondgenootschap tegen hem. De tekst van de « Eed van Straatsburg » werd in het Latijn maar, en dit voor de eerste keer, ook in het Duits en het Frans opgesteld.

3. — ...EN EEN TITEL

IN augustus 843 werd het rijk van Karel de Grote definitief in drie stukken verdeeld. Het rijk van het Westen, begrensd door Schelde, Saône en Rhône, viel Karel de Kale ten deel. Het Oosten of Germanië, begrensd door de Rijn en de Alpen, werd aan Lodewijk de Duitser geschonken en tussen deze twee delen lag het zg. « Tussenrijk » gevormd door het huidige Holland, België, Rijnland, Zwitserland, Burgondië, Provence, Italië. Lotharius kreeg dit Tussenrijk en, wellicht als troost, schonk men hem de titel van keizer. Deze verdeling werd bekrachtigd door het verdrag van Verdun in 843.





4. — HET DEEL VAN LOTHARIUS

IN het koninkrijk van Lotharius werden een tiental verschillende talen gesproken en het zat geklemd tussen twee homogene staten. Tot overmaat van de ramp, had Lotharius drie zonen en zo kwam het, dat het « Tussenrijk » op zijn beurt in drie werd verdeeld. Lodewijk kreeg Italië, Karel viel Provence ten deel en Lotharius II kreeg het Noorden, een stuk dat naar hem zou genoemd worden : Lotharingen. De drie stukken van deze taart waren niet groot !



5. — LOTHARINGEN

LOTHARINGEN, tussen Schelde en Rijn, had geen enkele natuurlijke grens. Gevaarlijke zaak ! Lotharius II stierf jong en zijn twee ooms, Lodewijk de Duitser en Karel de Kale, verdeelden zijn rijk. Ieder kreeg de helft en de Maas vormde de grens. Karel wilde alles, werd verslagen... en had niets meer. De Schelde sneed het toekomstige België in twee delen. Op de linkeroever : Frankrijk, op de rechteroever : Germanië of Duitsland. Zowel aan de ene als aan de andere kant van die grens woonden voorvaders van de Belgen.

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

Laag vliegende toestellen trekken Dan's aandacht

VERDORIE ! DAAR ZIJN ZE !

Ja, het zijn drie vliegtuigen van de piraten !... Ze komen uit de heldere dageraad boven de

VUUR!

De fantastische toestellen nemen alle drie tegelijk ...

van de benzinetanks onder vuur...

KROW

effekt laat niet zich wachten... n verblindend licht oet Dan en Yves chteruit deinzen terwijl ze een geweldige ontploffing horen ...

Op de ontploffing volgt een hels gedonder. De stalen bol is in een reusachtige vuurpoel herschapen ...

De brand neemt geweldige uitbreiding... Dan en Yves lopen recht voor zich uit. Binnen enkele ogenblikken zal de raffinaderij een echte hel zijn ...

DE STILTE

Yves en Dan besluiten het vliegtuig dat de bandieten naar Tibet moet brengen te saboteren...

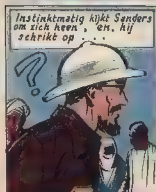


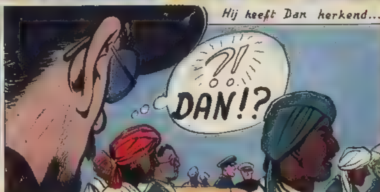












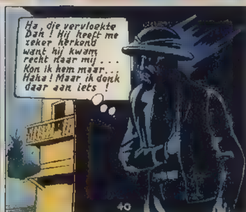












Wie houdt van avontuur en mysterie, leze onverwijld het album van A. Weinberg « De Blauwe Driehoek ». (Wordt voortgezet

Het monster van de WAMBUTIS

EEN ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE — GEILLUSTREERD DOOR REF

Onder leiding van Jimmy Lewis trekt de safari er op uit om een onbekend dier te ontdekken, dat huist op het grondgebied van de Wambutis. Claire Duval, de vrouw van een prospector die in deze streek verdween, heeft zich bij de karavaan aangesloten in de hoop het spoor van haar man te vinden.

3. - DE GEVANGENEN VAN HET OERWOUD

— Is er iets niet in de haak?

Teddy Howard bekeek nieuwsgierig en met een vage onrust het ondoorgrondelijk gelaat van Jimmy Lewis. Het was net of de jager een gevaar voelde dreigen. Voortdurend keerde hij zich om en bespiedde oplettend de lange karavaan, die zich een weg baande doorheen de jungle.

SEDERT zij, vier dagen geleden, het dorp van de Sanfurus — het laatste punt waar een min of meer regelmatig kontakt met de beschaving mogelijk was — hadden verlaten, voelde Howard zich bevangen en ongerust. Wat was er dan veranderd ? Ondanks de zengende en drukkende hitte trachtte de journalist zijn gedachten in logische volgorde aan elkaar te schakelen. Hij had de indruk dat zijn hersens kookten onder zijn kurken helm. Het zweet stroomde hem in beken van het voorhoofd. Hij wierp een medelijdende blik op Claire Duval. Ze was nog slechts de schaduw van de jonge vrouw welke hij enkele weken geleden voor het eerst had ontmoet. Met samengeknepen neusvleugels, ingevallen wangen, het haar door het zweet aan het hoofd gekleefd, liep ze voort als een automaat. Slechts haar ijzeren wil belette haar ineen te storten. Jimmy deed alsof hij niet zag hoeveel iedere stap haar kostte. Zijzelf weigerde te klagen ; daarvoor was ze te fier. Ze leed dus in stilte...

De stilte... Howard had willen gillen, want dat was het wat hem drukte... De stilte... Dat hij daaraan niet vroeger had gedacht ! Neen, het was niet de stilte van de jungle. Verplet en teneergedrukt en als het ware omvangen door de vochtige hitte zweeg het woud tot 's avonds. Slechts nu en dan gleed een grote, zwarte mamba over de piste en deed het droge gras kraken. De stilte die Howard opeens gewaar werd was niet de stilte van het oerwoud maar het zwijgen van de dragers ! De eerste dagen hadden ze elkaar op vrolijke wijze toegeroepen, hadden elkaar met hun gutturale stem gekheden naar het hoofd geslingerd en onbezorgd gelachen. Soms, terwijl ze marsjeerden, had een van hen een eentonige en eindeloze melodie gezongen, die door al de dragers in koor herhaald werd. Sedert vier dagen zwegen de dragers. Zwijgend en in zichzelf gekeerd stapten zij voort. Na iedere halte zetten ze hun vracht weer op het hoofd, maar het was zonder entoesiasme. Howard voelde hun blikken op zich en op zijn gezellen rusten. Wanneer hij echter trachtte hen in de ogen te kijken, blikten ze een andere kant uit.

Fluisterend herhaalde Howard zijn vraag. Jimmy schudde weifelend het hoofd.

— De negers zijn bang ! Wij hebben het ware doel van onze reis zorgvuldig verborgen gehouden maar hun instinkt zegt hen dat wij hen meesleuren naar een streek, waar zij uit eigen vrije wil nooit een voet zouden hebben gezet. Alleen de schrik voor het onbekende weerhoudt hen nog, anders zouden er reeds veel gedeserteerd zijn. Het is echter mogelijk dat de schrik die zij thans voelen machtiger wordt dan hun vrees voor het onbekende dat hen wacht, en dan...

— Wat kunnen wij doen ? vroeg Howard.

— Op hen letten, vooral 's nachts. Het is vooral 's nachts dat zij zullen trachten te ontvluchten.

— Maar wat vrezen ze dan eigenlijk ?

Jimmy stapte vlugger door. Hij wou enkele meter tussen zich en de dragers laten, alvorens hij het waagde fluisterend te antwoorden :

— Het land van de Wambutis strekt zich uit aan gene zijde van de moerassen van Dialo. Om daar te geraken moeten wij echter over het grondgebied van de Mbelelees, en zij behoorden vroeger tot de meest gevreesde kannibalen van heel Afrika. Zij hebben hun afschrikwekkende reputatie bewaard. Zij zijn uiterst snel op hun teen getrapt en zeer wild. Onze dragers weten zulks en ze zijn bang.

— Maar totnogtoe zagen we geen enkele Mbelelee.

— Dat is het juist wat mij ongerust maakt en onze negers vergissen zich daarin niet. Het feit dat wij geen enkele Mbelelee hebben gezien is een bewijs van vijandigheid.

— Misschien weten zij niet eens dat wij over hun grondgebied trekken...

Een spottend glimlachje gleed over het getaande gelaat van Lewis.

— Luister... Luister zo goed je kan...

Howard bleef staan en liet de dragers met hun grote, soepele stappen voorbij marsjeren. Uit de diepte van het woud steeg een dof geluid op. Het was net het gezoem van duizenden insekten. Hoe Howard ook het oor spitste, hij hoorde niets anders ! Buiten het gezoem van de insekten, dat als het ware het trillen van de hitte zelf was, kon hij niets opvangen. Lewis wees met de hand in een bepaalde richting en nodigde hem opnieuw uit zijn oren te spitsen. Heel langzaam drong het tot hem door. In de verte klonk er inderdaad een ander gezoem, of beter een monotoon geroffel, dat nu en dan onderbroken werd. De juiste richting van dat dof geluid kon hij echter niet ontdekken.

— Is het een tamtam? vroeg hij verbaasd aan Lewis.

— Ja, het is de tamtam van de Mbelelees en sedert wij op hun grondgebied zijn, roffelt die tamtam onafgebroken. Onze dragers hebben een veel scherper gehoor dan wij en zij hebben hem onmiddellijk gehoord. Heel de jungle wordt uur na uur op de hoogte gehouden van onze doortocht, snap je dat ?

Howard voelde een lange, koude rilling over zijn rug lopen. Zonder een woord te zeggen volgde hij Lewis en spoedig waren zij opnieuw bij de laatste dragers van de karavaan...

***

HET eerste ernstig incident deed zich voor na de rust, die steeds in het midden van de dag werd gehouden. De karavaan marsjeerde inderdaad van 's morgens vijf uur tot tien uur. Dan werd een halte gemaakt tot half vier in de namiddag, juist tot de grootste hitte voorbij was. Dan begaven zij zich weer op weg tot de zon onderging, dat was tot ongeveer zes uur 's avonds. Het was tijd om te vertrekken. Jimmy wierp een blik op zijn uurwerk en stond op. De open plek waar de safari rustte, geleek op een slagveld. Doodmoe van de hitte hadden de dragers zich hier en daar in de schaduw van de bomen laten neervallen. De kisten en koffers lagen verspreid in het dorre gras.

Uitgestrekt op haar veldbed en met haar helm op de ogen sliep



De dragers lagen daar als verlamd in het gras en bewogen niet...

Claire Duval in de schaduw van een manggaboom. Op een teken van Jimmy schudde Howard haar wakker.

— Zeg aan de dragers dat zij moeten opstaan. Wij gaan voort ! zei Lewis tot de kapita.

De kapita groette stram en ging naar het midden van de groep dragers. Met zijn gutturale stem deelde hij een stortvloed van bevelen uit, maar de dragers lagen daar als verlamd in het gras en bewogen niet. De stem van de kapita steeg hoger en hoger, werd ten slotte erg schril. Zijn ogen schoten vonken. Hij vloekte dat het een aard had, deelde een paar schoppen en enkele kletsen uit. Een dreigend gegrom steeg uit de mond van de vermoeide dragers op.

Met hangende armen stond de kapita in hun midden.

Hij scheen niet meer te weten hoe hij hen moest aanpakken. De dragers praatten nu allen tegelijkertijd en onderstreepten hun woorden met grote gebaren. Rauwe kreten rolden hen uit de mond als keitjes in een bergstroom. Zwijgend staarden Claire en Howard naar het schouwspel. Jimmy liep op de dragers toe, die zwegen en de blikken afwendden alsof ze bang waren.

— Wat is er hier aan de hand ? vroeg de jager rustig.

— Zij schrik hebben, Bwana, antwoordde de kapita. Zij zeggen dat ze bedrogen werden. Willen niet meer verder, willen terugkeren. Hier het grondgebied van de Mbelelees, Bwana. Jij ook de tamtam gehoord. Dat is een slecht voorteken... zeer slecht.

Jimmy deed alsof die tamtam hem helemaal niet hinderde en antwoordde op kalme, zakelijke toon.

— Zeg hen dat ze aanvaard hebben mij te volgen overal waar ik ga. Ik wens dat zij onze overeenkomst eerbiedigen. Zij die thans wensen heen te gaan kunnen dit doen, op voorwaarde dat zij de premie die zij ontvangen hebben teruggeven.

De kapita vertaalde de woorden van Jim en deze laatste zag wel dat de gezichten van de dragers langer werden. Hij wist maar al te best dat ze niet meer in staat waren de premie terug te geven, want die hadden ze toch de eerste avond reeds verbrast.

Zijn vreugde was echter van korte duur, want de dragers gaven zich toch niet zo vlug gewonnen. Zij spraken opgewonden en met grote gebaren tot de kapita. Deze laatste kwam terug en opende de armen, wat betekende dat hij machteloos was. Lewis had moeite zich te beheersen.

— Laat je toch niets wijsmaken door die grote kerels, die zo bang zijn als een oude vrouw ! Zeg aan die lafaards, dat hij die wil weggaan het kan doen maar zonder wapens en zonder levensmiddelen. Indien hij er dan bij wonder is slaagt het dorp te bereiken, zal hij daar door de administrateur in de gevangenis worden gezet.

Deze woorden en de toon, waarop ze werden gezegd, maakten en diepe indruk. De kapita moest ze niet eens meer vertalen. Dank zij zijn vastberadenheid had Jim Lewis het pleit gewonnen. Nog een ogenblik werd er geaarzeld alsof iedere drager hoopte dat een van zijn kameraden het initiatief zou nemen en weigeren zou de vracht weer op te nemen. Niemand waagde het echter zich met de blanke chef te meten.

Brommend maar gehoorzam namen zij hun last weer op en vormden opnieuw de lange karavaan. Zij deden het echter omdat zij er toe gedwongen waren en dat was hen aan te zien...

***

TOEN ze bij het krieken van de volgende morgen wakker werden, ontbraken zes dragers op het appel. Tijdens de nacht waren zij geruisloos uit het kamp geslopen en hadden een geweer en een kist met levensmiddelen meegenomen...

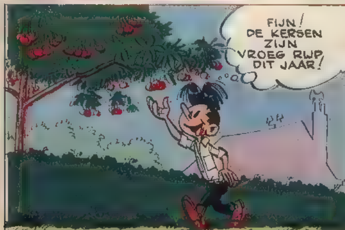
VOLGENDE WEEK :
DE MBELELEES



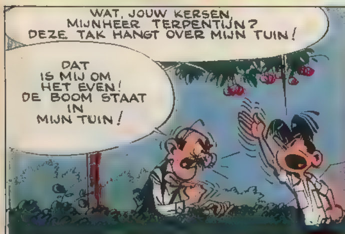
Ton en Tinneke

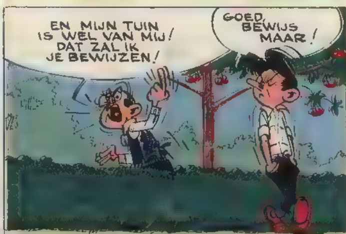


DOOR Franquin



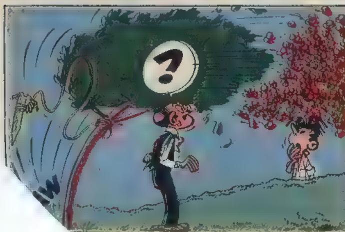


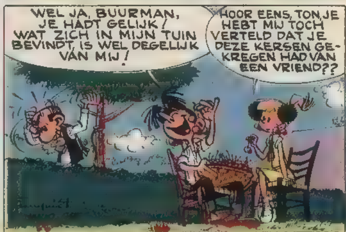










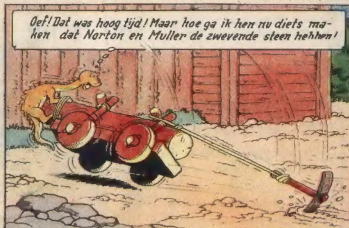


De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lollo viel in handen van de reuzen en deze laatsten willen het arm dier op een verschrikkelijke wijze van z'n leven beroven...

























(Wordt voortgezet.)

DE POST

DE DOOD VAN HET REGENSCHERM



AMERIKAANSE experten zijn er van overtuigd dat de dagen van het regenscherm, zowel van het grote, zwarte en deftige als van het kleine, bonte, kokette, geteld zijn. Het regenscherm zou inderdaad kortelings vervangen worden door een scheikundig produkt dat over kleren, hoed en schoenen gespoten wordt en deze voor het hemelwater beveiligt.

IS ER DIAMANT TE VINDEN ?

EEN Amerikaans geleerde die een grote belangstelling heeft voor het binnenste van onze aarde, heeft voorgesteld diepe boringen te doen. Deze boringen zouden interessante gegevens over de magnetische velden, de temperatuur, de dichtheid van de rotsen enz., enz., verschaffen. Dat is natuurlijk allemaal erg mooi, maar boringen kosten veel geld. Een put boren die 15 km diep is en een diameter van 30 cm heeft, kost ongeveer 150 miljoen F. De Amerikaanse geleerde heeft thans laten doorschemeren dat de diepe lagen graniet diamant zouden bevatten. Of dat de boormaatschappijen toeschietelijker maakt ?

Het is nu 100 jaar geleden...



OP 22 februari van dit jaar was het 100 jaar geleden dat Robert Stephenson Baden Powell te Oxford geboren werd. Hij was de man die al de scouts ter wereld later vertrouwelijk B.P. zouden heten. De Matubule noemden hem « empeesa », DE WOLF DIE NOOIT SLAAPT!

Robert verloor zijn vader toen hij nog maar pas drie jaar oud was en zijn moeder gaf hem het eerste onderricht. Later studeerde hij aan het kollege van Chaterhouse. Hij leerde goed, maar interesseerde zich vooral voor natuur-, plantenkunde en sport. Hij werd beroepsofficier, nam deel aan de oorlog in Zuid Afrika en vormde daar de eerste militaire verkenningsgroepen. Door zijn ondervindingen, opgedaan tijdens de operaties, kwam hij op het idee een grote, vredelievende jeugdbeweging te stichten : de boy-scouts.

In 1907 maakte hij een lange reis door Groot-Brittannië om deze beweging te lanceren. Hij slaagde daarin prachtig en de scoutsbeweging werd een van de meest belangrijke jeugdorganisaties ter wereld. B.P. stierf in Kenya in 1947.

Het verheugt ons je te kunnen meedelen dat wij binnen twee weken een nieuw en boeiend tekenverhaal publiceren, dat je het avontuurlijk leven van Baden Powell in kleuren en geuren vertelt.

DE SCHOTSE PIRAMIDE

LAATST werd een Schots ingenieur de vraag gesteld of hij de verantwoordelijkheid zou durven nemen voor een bouwwerk zoals bv. een Egyptische piramide. De ingenieur haalde geringschattend de schouders op.

— Vergeet niet dat er 100.000 arbeiders gedurende twintig jaar aan werkten !

De Schotse ingenieur maakte een paar vlugge berekeningen en antwoordde glimlachend :

— Geeft u mij de bestelling maar, ik bouw zo'n piramide in één jaar met twintig machines en veertig arbeiders.



HET OOG DAT ALLES ZIET

DE **Minitrack**, een bijzonder gevoelig elektronisch instrument is bekwaam sterren te detecteren die totnogtoe onzichtbaar waren. Het prototype van de **Minitrack** en elf andere ontvangtoestellen zullen op verschillende punten van het Amerikaans vasteland worden opgesteld, om de weg te volgen van de eerste kunstmatige satelliet die over enkele maanden zal opstijgen.



Goed of slecht ?

DE Britse TV hecht er een groot belang aan te weten of de uitzendingen de kijkers al dan niet bevallen. De technici hebben nu een systeem uitgevonden waardoor men in het centraal bureau van de TV een « klik » hoort telkens een kijker de uitzending uitschakelt of een andere TV-station inschakelt.



Tilion

PLOOIBARE GRAMOFOONPLAAT

IN Frankrijk kwam er een langspeelplaat op de markt die zo dun is als een vel papier, men kan ze opplooien en met de hand verkreuken zonder dat ze een schrammetje heeft en scheuren kan men ze ook niet. Deze wonderbare plaat weegt slechts twee gram !

EEN SLOKJE MOED

EEN burger uit een kleine stad van de U.S.A. had de gewoonte te diep in het glas te zien en werd ten slotte, wegens openbare dronkenschap, tot een straf veroordeeld die de schoolgaande jeugd niet onbekend is. Hij moest nl. 2.500 keren schrijven « Ik zal geen alkohol meer drinken ». Enkele dagen nadien werd hij opnieuw smoordronken bij de kraag gevat en de rechter vroeg de reden.

— Edelachtbare, zo antwoordde de man, ik moest toch een slokje moed drinken om die straf te kunnen schrijven...

NIEUWS IN HET KORT

● In Rusland zal binnenkort een officiele volkstelling gehouden worden, de eerste sedert twintig jaar. Men schat het aantal inwoners van Rusland op ongeveer 200 miljoen.

● Enkele Amerikaanse senatoren protesteerden vinnig tegen het feit dat president Eisenhower zijn chauffeur met een snelheid van 130 à 140 km per uur over de autosnelwegen van de States laat razen. « De snelheid werd beperkt tot op 88 km per uur en de wet maakt voor niemand een uitzondering. Ook de president moet zich daaraan houden », aldus de Amerikaanse senatoren.

● We leven in de XXe eeuw, de eeuw van grote vooruitgang op alle gebied en toch kan 40 % van de wereldbevolking noch lezen noch schrijven. De Unesco publiceerde deze statistiek en er bestaat geen reden om aan de juistheid ervan te twijfelen.

ANTWOORD OP DE TEST
Ben je ridderlijk ?

10 JA : Bravo ! Ga voort op de ingeslagen weg.

7 TOT 9 JA : Je bent loyaal, eerlijk en niet kleinzielig. Je ziet wel dat er in je omgeving dingen gebeuren die je niet bevallen maar je zegt niets. Je bent van oordeel dat je je niet met andermans zaken mag bemoeien.

4 TOT 6 JA : Je bent moedig en eerlijk. Je bent echter te individualistisch om je veel te bekommeren om het leed en de zorgen van anderen.

1 TOT 3 JA : Je houdt van de ridders die de zwakken verdedigen en de ondrukten beschermen. Don Quichotte is echter voor jou slechts een arme dwaas die tegen de windmolens ten strijde trok.

NUL : Van al die ridderlijkheid heb je niet veel in je zak, meen ik. Je hebt ook geen medelijden met de zwakkeren of met diegenen die een fout hebben begaan. Dat is niet mooi, hoor !

EET WAT JE GRAAG LUST !

BEN je al wel eens erg belust geweest op suiker, snoepgoed of fruit ? Dat is eigenlijk een totaal overbodige vraag ! De dokters hebben thans uitgemaakt dat de wens een bepaald voedsel te eten aan een werkelijke behoefte van het lichaam tegemoet komt. Alle krijgsgevangenen en weggevoerden hebben eensgezind verklaard, dat zij tijdens hun gevangenschap vooral goesting hadden om vlees en vetstoffen te eten, met andere woorden het voedsel dat ze totaal moesten ontberen. Sommigen aten na hun invrijheidstelling met voorliefde fruit en rauwe groenten; dingen die ze voor de oorlog steeds hadden versmaad. Anderen die voordien absoluut geen boterroom lustten, aten er nu met soepelepels van.



De lijst van de levensmiddelen welke de bevrijde krijgsgevangen met voorliefde aten, stemde precies overeen met de lijst van de dingen, die ze gedurende jaren hadden gemist omdat ze in het kamp onvindbaar waren.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveu. DEVEA

Publiciteit : PUBLI-Art

6-6-57

HET ZOEKPLAATJE

JE moest het zoekplaatje omkeren en dan goed kijken naar het **konijntje**, verscholen tussen wilg en wolken.

HOESTEN

IN de « Kansas City Tribune » stond het volgende : « Slechts zelden gaan de mensen die hoesten naar een dokter. De meesten van hen gaan naar het teater ! »

Polochon in de Pampas

EEN VERHAAL AANGEBODEN DOOR **GOVERNOR** — GETEKEND DOOR BERCK









(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Onze vrienden voeren een gesprek, dat door een vierde personage wordt afgeluisterd...

























(Wordt voortgezet.)